

1 e trefaldighet

Psalmer: 199, L111, L175, L177, 43

Texter: 1 Mos 7:11-23, Apg 8:26-39, Matt 3:11-12, **Tit 3:4-7**

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Tit 3:4-7

Men när Gud, vår Frälsare, uppenbarade sin godhet och kärlek till oss människor 5 frälste han oss, inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort utan på grund av sin barmhärtighet. Han frälste oss genom ett bad till ny födelse och förnyelse i den helige Ande, 6 som han rikligt utgöt över oss genom Jesus Kristus, vår Frälsare, 7 för att vi ska stå rättfärdiga genom hans nåd och bli arvingar med hopp om evigt liv.

Låt oss be!

Herre, lär oss uppskatta vårt dop, som du gett för att frälsa oss. Amen

Mycket som Gud gjort och gör är synligt för våra ögon. Hela skapelsen är ett synligt bevis på Guds härlighet. David skriver i en av sina psalmer: *Himlarna vittnar om Guds härlighet, himlavalvet förkunnar hans händers verk.* Hela det stora universum förkunnar Guds makt och härlighet. Alla kan lära sig rätt mycket om Gud och Guds egenskaper av att studera naturen. Paulus skriver: *Det man kan veta om Gud är uppenbart... Gud har ju uppenbarat det... Ända från världens skapelse ses och uppfattas hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomliga natur genom de verk som han har skapat.* (Rom 1:19-20) Våra kroppar och våra sinnen gör oss förundrade över Guds storhet. David utbrister: *du sammanvävde mig i moderlivet. Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad. Ja, underbara är dina verk, min själ vet det så väl.* (Ps 139:13-14) Detta har nog också många föräldrar tänkt när de sett på sitt vackra lilla barn. Hur kan vanliga grundämnen vävas samman till en levande varelse? Det är ett underbart verk av Gud.

Vi ser skapelsen framför oss fullt färdig och förunderlig från smått till stort. Allt vittnar om Guds makt och härlighet. Andra verk som Gud utför är inte lika uppenbara utan kräver så att säga mer tro. Gud utför under som är lika stora och härliga som skapelsen men som inte lämnar samma synliga vittnesbörd. Vi talar nu om de andliga tingen. I NT jämförs Guds gärning då han för oss till frälsande tro med skapelsen av ljuset. När Gud tänder trons ljus i en människas hjärta är det en gudomlig gärning av samma dignitet som när Gud i begynnelsen skapade ljuset. Paulus skriver: *Ty Gud som sade: "Ljus skall lysa fram ur mörkret", han har låtit ljus lysa upp våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som*

strålar fram i Kristi ansikte, skall sprida sitt sken. (2 Kor 4:6) Vi tror att Gud också utför dessa underbara verk som inte kan ses med ögonen därför att han säger så i sitt ord.

I dopet sker ett sådant andligt under som vi inte kan se. I dopet i vatten i den treenige Gudens namn utför Gud en gärning lika underbar som då han skapade ljuset: *när Guds, vår Frälsares, godhet och kärlek till människorna uppenbarades, frälste han oss, inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort, utan på grund av sin barmhärtighet, genom ett bad till ny födelse och förnyelse i den helige Ande, som han rikligt utgöt över oss genom Jesus Kristus, vår Frälsare.* Gud frälser oss och föder oss på nytt till andligt och evigt liv genom dopet. Men vi ser det inte med ögonen. Vi ser bara vattnet och hör instiftelseorden. Undret i sig kan vi inte se och det lämnar inga synliga spår efter sig. Ändå tror vi att det sker därför att Gud säger så.

Dopet är till för alla, barn som vuxna. Men för vuxna kommer undervisning i Guds ord först så att de vet vilken tro de döps till. Man kan säga att dopet är ett speciellt nådemedel för att föra barn till tro. Vuxna som blir döpta har redan fått tron genom Guds ords predikan. Tron kommer av predikan och predikan i kraft av Guds ord, heter det i Skriften. Det heter också att evangeliet är en Guds kraft till frälsning. Samma mäktiga ord är verksamt i dopet i förening med vattnet.

Är dopet verkligen nödvändigt? Ja, Jesus ger oss ett enkelt svar: *Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike.* Vi kan också ge ett svar ur en annan synvinkel - från de synliga vittnesbörderna om mänsklighetens oförmåga att treva sig fram till Gud. Filosofer har i alla tider brytt sina huvuden med ett uppenbart problem. Varför fungerar allt inom naturens område så väl men inte det som hör till mänsklighetens område. Visst finns det undantag. Visst inträffar stora och fruktansvärda naturkatastrofer och visst finns det mänskliga grupper som till synes fungerar i harmoni, men över lång tid kan man göra denna allmänna iakttagelse: både små och stora ekosystem i naturen fungerar i en ofattbar balans men människan förmår inte fungera i harmoni med naturen eller med sig själva. Ett korallrev eller en regnskog fungerar med ofattbar precision mellan alla ingående organismer så länge de får vara orörda. Men mänskliga "ekosystem", både små och stora, familjer, samhällen och nationer lider svårt under konflikter, motsättningar, oförrätter osv. Varför vittnar naturen inom sin sfär om ordning, harmoni och balans medan människan inom sin sfär åstadkommer så mycket oordning, förstörelse, plåga och lidande?

Ja, Bibeln lär oss att alla delar av skapelsen följer de ordningar Gud gett dem, även om hela skapelsen blivit lagd under förgängelsen. Men människan följer inte de befallningar som Gud gett oss. Gud har inrättat ordningar för varje

enskild del i skapelsen - olika ordningar för olika delar av skapelsen - men det är bara människan som bryter mot Guds ordningar. I Ps 148 heter det:

*3 Prisa honom, sol och måne,
prisa honom, alla lysande stjärnor...*

*7 Prisa Herren från jorden,
ni havsdjur och alla djup,
8 eld och hagel, snö och töcken,
du stormande vind*

som uträttar hans befallning,

Himlakropparna, alla djur på land och i haven, vind och nederbörd följer de ordningar Gud satt för dem. Och det heter i Ps 119:

du har grundat jorden och den består.

*91 Enligt dina domslut består den än i dag,
ty allting måste tjäna dig.*

Naturen tjänar Herren för de syften Gud har och enligt de ordningar Gud gett. Om solen och månen heter det:

*19 Du gjorde månen till att bestämma tider,
solen vet stunden då den skall gå ner.*

Det innebär inte att himlakropparna skulle ha eget medvetande, kunskap och vilja. Men Bibeln lär att solen och månen tjänar det syfte som Gud har med dem.

Till änglarna har Gud gett ordningar som passar deras väsen och till människorna har Gud gett befallningar som passar oss och vårt ansvarsområde. De goda änglarna följer Guds ordningar. Om dem heter det:

*20 Lova Herren, ni hans änglar,
ni starka hjältar som utför hans befallning,
så snart ni hör ljudet av hans befallning. (Psaltaren 103:20)*

Tänk om samma sak hade kunnat sägas om oss människor – att vi tjänar Herren, att vi lever våra liv som en lovprisning till honom och att vi utför Guds befallningar så snart vi hör ljudet av hans befallning. Till oss har Gud gett den här befallningen: *”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.”* Men människan är väldigt långt från att följa de ordningar som Gud gett henne. Paulus skriver: *ingen finns som söker Gud. Alla har avvikit...* En människa som blir lämnad åt sig själv utan Guds ingripande vandrar sin egen väg – bort från Gud. *Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg,* skriver Jesaja. Så sammanfattas alla människors förhållande till Gud.

När Jesaja skriver: *”var och en”* medger han inget undantag. Var och en av oss gick sin egen väg - bort från Gud. Om inte Gud ingriper så kan en människa obekymrad leva ett helt liv utan tro på Guds ord, utan kärlek och tacksamhet till Gud. I oss människor finns inte på ett naturligt sätt någon kärlek till Gud. (Nu

säger väl alla som följer en lagreligion att de älskar Gud och lyder honom. Men de förlitar sig på sina gärningar och har av sina ansträngningar gjort sig en frälsare och en avgud.) Alla behöver få en rätt relation till Gud. Alla människor behöver bli födda på nytt, till andligt liv, födda på nytt till att bli Guds barn. Det sker genom evangeliet i ord och sakrament, så som vi redan hört. Petrus skriver i sitt första brev: *Ni är ju födda på nytt, inte av en förgänglig säd utan av en oförgänglig, genom Guds levande ord som består.* Och Jesus sa: *Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike.*

Därför är det Guds vilja att föräldrarna bär fram sina barn till dopet och sedan fostrar dem i tron på Kristus så att de som Guds barn lever sina liv i tron på Kristus. Det skulle inte ske om barnen blev lämnade att själva treva sig fram till de andliga sanningarna. Då skulle de utan kunskap om Gud vandra sin egen väg – bort från Gud.

I dopet ingriper Gud själv och utför ett under. Han upprättar sitt nådeförbund med oss. Det är ett förbund som innebär att vi ständigt förlåter våra synder för Kristi skull. Dopets förbund omspannar hela vårt liv. I dopet skänker han den helige Ande som gåva och så att vi kan leva ett nytt liv i tron på Jesus. Utåt sett är dopet en anspråkslös ceremoni. Men Gud har knutit sitt ord till dopets vatten och i kraft av sitt ord och löfte uträttar Gud själv ett under. Detta tror vi fast vi inte kan se det därför att Gud säger så i sitt ord. Det heter ju i Apostlagärningarna: *"Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlättna. Då skall ni få den helige Ande som gåva. 39 Ty er gäller löftet och era barn och alla dem som är långt borta, så många som Herren vår Gud kallar."* (Apg 2:38-39) Och i dagens text ur Titus 3: *Men när Guds, vår Frälsares, godhet och kärlek till människorna uppenbarades, frälste han oss, inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort, utan på grund av sin barmhärtighet, genom ett bad till ny födelse och förnyelse i den helige Ande, som han rikligt utgöt över oss genom Jesus Kristus, vår Frälsare.* (Tit 3:4-6)

Det nya liv i gemenskap med Gud som vi får i dopet är dolt, det kan inte ses med ögonen. Att kristna har en vilja att lyssna till Guds ord och leva till Guds ära kan man märka. Det märks om en människa älskar sin Frälsare. Men det nya andliga och eviga liv som tänts genom evangelium kan inte ses, det är dolt. Men inte för alltid. Det heter i Kol 3: *ert liv är dolt med Kristus i Gud. När Kristus träder fram, han som är vårt liv, då skall också ni träda fram i härlighet tillsammans med honom.* (Kol 3:3-4)

Allt som finns på jorden skall en dag gå under. Men Guds dopförbund är evigt. Han har gett oss ett härligt arv i himmelen och han har skänkt oss sin Ande som bevarar oss till det arvet. Han skall på den yttersta dagen uppväcka oss och ge alla som tror på Kristus evigt liv. Amen.

Låt oss be!

Vi tackar dig Herre, för dopets gåva. Ge oss en stark tro på dina löften som du knutit till dopet i vatten, löftena om frälsning, förlåtelse, pånyttfödelse och förnyelse i den helige Ande. Hjälp oss leva i dopförbundet så att vi varje dag vänder oss bort från synden för att leva ett nytt liv i Kristus. Amen.